

ikke vilde have denne Lov, om den da vilde stemme for at anvende hyderligere Tid paa den. Dersom der ikke er Majoritet herfor, saa vil Lovudkastet, naaget vi, der vilde stemme imod Overgangen, ere enige derom, alligevel gaae til anden Behandling, og saa vilde de tvivlende Herrer faae al Veilighed til at tænke videre over Sagen; det er jeg imidlertid overbevist om, at naar tredje Behandling er færdig, saa vilde de endnu tvivle. Er der en Majoritet for at stemme mod Sagens Overgang til anden Behandling, saa er Sagen dermed afgjort; er det kun en Minoritet, saa vil som sagt Sagen gaae videre, og saa vilde de andre Herrer med den Over og Digtighed, de besidde, kunne sætte sig ind i Sagen. Jeg seer derfor ikke, hvad der kan siges imod at stemme imod Overgangen til anden Behandling; jeg er overbevist om, at de Herrer, der have sagt dette, og de Herrer, der hertil raabte „Hør!“ vilde, naar der forelaae en anden Sag, som de vare aldeles enige om, at de ikke vilde vide noget af at sige, ikke betænke sig paa at stemme imod dens Overgang til anden Behandling. Jeg tør ikke paaistaae, at jeg gjengiver den ærede Kultusministers Ord rigtigt, men jeg troer, han sagde, at det var en „Skam“ eller en „Plet“ eller noget Saadant for Folkethinget, dersom det nægtede Sagens Overgang til anden Behandling. Jeg siger derimod, at dersom der virkelig var en Majoritet, der var enig med sig selv om ikke at vilde vedtage Loven, vilde det være urigtigt — jeg siger ikke en Skam, jeg bruger ikke et saa stærkt Udtryk — af denne Majoritet, om den vilde anvende saa megen Tid og Kraft paa Lovudkastet, naar den dog var enig om, at det ikke skulde blive til Lov. Jeg troer, at dette Raisonnement har Mere for sig end det andet, og derfor skal jeg stemme imod Sagens Overgang til anden Behandling.

Judenrigsministeren: Da jeg ikke agter at tage imod nogen Formaning om at holde Tro og Love og vise en loyal Fremgangsmaade fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), blandt Andet, fordi det er en Sag, som jeg forstaaer saa fuldt som Nogen, skal jeg strax bemærke, at naar der har været Tale om

en Overeenskomst, saa er der tillige gjort opmærksom paa, at der i det forelagte Sernbaneliniesystem var Punkter, hvorom der under Forhandlingerne ingen Strid har været, og den første Betingelse for, at der lojist, fornuftigvis kan være Tale om en Mægling, er den, at 10 Partier maae staae imod hinanden. Der er, som sagt, allerede blevet gjort opmærksom paa, at der i det i sin Tid forelagte Lovudkast var store Partier, hvorom der her i Thinget ikke var nogen Meningsforskjel, men at der derimod var andre Partier, hvorom Strid hærskede, og det var i den Henseende, at jeg dengang paatog mig den bestedne Rolle at raade Landsthinget til at mægle mellem de modsatte Meninger. Det er dette, som i sin Tid er foregaaet, og jeg antog endnu for et Dieblif siden, at det kun var tilfældigvis, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kom til under denne Sag at berøre Noget, som egentlig hører hen under det andet Lovforslag — Noget, der forsaavidt kan være ligegyldigt, da begge Love løbe over i hinanden — thi i det næste Lovforslag er man inde paa et Terrain, hvorom der her var Strid, og hvorom der altsaa har fundet en Mægling Sted; men derimod har der ikke været Strid om de nu foreliggende Spørgsmaal, og som Følge deraf har ingen Mægling derom fundet Sted. Jeg maa derfor vise tilbage, hvad jeg ikke vil modtage af Nogensomhelst og navnlig heller ikke af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds, enhver Tale om uloyal Opfyldelse af indgaaede Overeenskomster. Det er blevet anført, at de Undersøgelser, der tidligere vare foregaaede, og som ledede til Punktet Middelfart, maatte være en Anke mod den daværende Indenrigsminister; jeg siger, at selv om det var Tilfældet, saa vilde det ikke svække, men tvertimod styrke den Erklæring, han har givet, at han, efter hvad der nu foreligger, forandrer sin Mening i denne Henseende; thi naaget der er mange sandhedsfærlige Mænd, der ikke betænke sig paa at give en saadan Erklæring, saa er der ogsaa Mange, der ikke ere sandhedsfærlige, og som ikke gjøre det, men som først og fremmest sætte Priis paa, naar de engang have udtalt en Mening, da at haandhæve den.